

som den nu foreligger, at den paa en vilkaarlig Maade vil affkære den, der har en Ret efter en Contract, fra at gaae til Domstolene. Langt heller maa Loven 10 Gange blive forfastet, end at det paaberaabte Princip „efter Bequemmelighed“ skulde blive indført i den, eller at vi skulde indlade os paa, naar vi ønske at forholde Nogen en Afgjørelse ved Domstolene, da at sætte en Paragraph ind, som siger: Det kan den og den administrative Autoritet afgjøre. Jeg troer ikke, at Nogen i Virkeligheden vil gjøre Vedtagelsen af en saadan Bestemmelse til en Vetingelse for sit Votum for Lovforslaget, men, vil han gjøre det, saa staaer det til ham. Jeg troer, at, dersom den høitagtede Justitsminister itide var bleven opmærksom paa Sagen, saa vilde han i det andet Thing være fremkommen med en bestemt Indsigelse i saa Henseende; men vi vide allesammen, at det ene Arbeide saaledes følger ovenpaa det andet i denne Tid, at det er saare naturligt, at der kan gaae nogen Tid hen, inden man bliver opmærksom paa et saadant Spørgsmaal som det foreliggende. Det ligger saa ganske i Forholdets Natur, at der ikke derfor kan reises Bebreidelse mod Nogen, men saa maa man heller ikke ligeoverfor dem, der i det sidste Dieblik ere nøbde til at komme med Forslag om et saadant Spørgsmaal, fremsætte den Bebreidelse, at de standse Sagens Fremme, thi de gjøre ikke Andet, end hvad de maae ansee for ligefrem at være deres Pligt. Med Hensyn til Tiden ville iøvrigt alle de ærede Medlemmer vide, at der ikke vil være nogen Vanstælighed. Vi ere jo i denne Tid vante til at tage Sagerne til extraordinary Behandling, og jeg tvivler ikke om, som det allerede i forrige Møde blev ytret, at den høitærede Formand vil sørge for, at Sagen kommer saaledes til 3die Behandling, at der vil være fuld Veilighed for Folkethinget til derefter at tage sin Bestemmelse med Hensyn til samme. Jeg skal endnu blot tilføie, at det ingenlunde forholder sig rigtigt, naar man siger, at, dersom Amtsrådet kun skal afgjøre Stridighederne, naar Parterne ere enige derom, saa behøves ikke Bestemmelsen i § 5. Jeg fremhævede netop, da jeg første Gang idag havde Ordet, at Bestemmelsen, som den er foreslået i vort Endringsforslag, indeholder

tvende Momenter, som ikke ville gjælde uden denne Bestemmelse, det ene, at Parterne ved deres Overenskomst kunne bringe det til at forelægge Amtsrådet Sagen, saaledes at dette i saa Tilfælde skal afgjøre den, og det andet, at denne Amtsrådets Afgjørelse skal have større Myndighed end en privat Mandts Voldgiftskjendelse, idet den skal være umiddelbart exigibel. Dette er to Momenter, som kun kunne fastsættes af Lovgivningsmagten.

Madvig: Den ærede sibste Taler sagde, at man ikke maatte bebreide nogen af dem, der i det sidste Dieblik fremkom med Endringsforslag i en Sag som denne, at de gjorde det, men han gjorde derved sig selv og sin Medforslagsstiller uret, thi det er ikke i det sidste Dieblik, men det er i det første Dieblik, at dette Endringsforslag er fremkommet. Det er jo nemlig fremkommet paa det første Stadium, hvor der med Hensyn til dette Lovforslag kunde fremsættes Endringsforslag her i Thinget. Det er dog ikke billigt imod dette Things Medlemmer at sige, at vi ikke maae handle efter vor Overbeviisning, forbi vi faae et Lovforslag saa seent, at man, uden Hensyn til, naar vi have faaet det, troer at kunne betegne det som det sidste Dieblik. Tvende ærede Talere paa den anden Side (Ovstigaard og J. Andersen) have talt imod Endringsforslaget, idet de sagde, at den her foreslaaede Lov ønskedes i høieste Grad fra alle Sider. Det troer jeg ogsaa; men troer man da, at et Lovforslag, der efter sit reelle Indhold ønskes fra alle Sider, vil strande derpaa, at dette Thing, medens det gaaer ind paa Lovforslaget i Alt, hvad der vedkommer det Reale, blot fastholder et overmaade vigtigt og væsentligt Princip i vor Retsforfatning, som kommer i Conflict med en enkelt Paragraph, der er bleven indsat i Lovforslaget med Hensyn til Afgjørelsen af visse Stridigheder? Er det billigt at sige, at vi maae give efter, ikke blot med Hensyn til alt det Reelle, men ogsaa med Hensyn til Principet, fordi man paa et andet Sted maastee ikke engang vil tilstæde denne Indflydelse fra vor Side paa Lovforslaget, men saa vil forkaste alt det Reelle, som man saa høiligt ønsker at faae? Det er en Betragt-